

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ภาวะผู้นำของหัวหน้าหอผู้ป่วย และปัจจัยด้านองค์การ กับการปฏิบัติการพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่าง 363 คน ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิจัยเป็นลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์และเสนอเป็นค่าความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาวะผู้นำของหัวหน้าหอผู้ป่วย ซึ่งประกอบด้วย ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน ปัจจัยด้านองค์การ ซึ่งประกอบด้วย นโยบายขององค์การและเป้าหมายขององค์การ โดยจำแนกเป็นรายด้านและในภาพรวม และการปฏิบัติการพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการ ในการเคลื่อนไหวของผู้ป่วย การใช้ความคิดของผู้ป่วย การรับรู้ของผู้ป่วยทางประสาทสัมผัส และกิจกรรมสังคมของผู้ป่วย โดยจำแนกเป็นรายข้อ รายด้าน และโดยภาพรวม

ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ภาวะผู้นำของหัวหน้าหอผู้ป่วย และปัจจัยด้านองค์การตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ กับการปฏิบัติการพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการในแต่ละด้าน และในภาพรวม

ตอนที่ 4 วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ภาวะผู้นำของหัวหน้าหอผู้ป่วย และปัจจัยด้านองค์การ กับการปฏิบัติการพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการ และเสนอสมการพยากรณ์การปฏิบัติการพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการ

เพื่อให้เกิดความกะตือรือร้นและความเข้าใจในการนำเสนอและการแปลผลให้ตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดคีย์ร่ยแทนตัวแปร และสัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

AGE	แทน	อายุ
EDU	แทน	ระดับการศึกษา
EXP	แทน	ประสบการณ์การทำงาน
DEP	แทน	แผนกที่ปฏิบัติงาน
CHAR	แทน	การสร้างบารมี
INDI	แทน	การคำนึงถึงความเป็นเอกบุคคล
INTEL	แทน	การกระตุ้นให้เกิดการใช้ปัญญา
REW	แทน	การให้รางวัลโดยมีเงื่อนไข
EXCEP	แทน	การจัดการโดยมีข้อแม้
POL	แทน	นโยบายขององค์กร
GOAL	แทน	เป้าหมายขององค์กร
PRAC	แทน	การปฏิบัติกรพยาบาลอย่างอิสระ
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²	แทน	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์
R ² change	แทน	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่เปลี่ยนไป เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ทีละตัว
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ
b	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
SEb	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวพยากรณ์
Beta	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
F	แทน	อัตราส่วนเอฟ ที่ใช้ในการทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
Y	แทน	คะแนนการปฏิบัติกรพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการ ที่ได้จากการทำนายในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	คะแนนการปฏิบัติกรพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการ ที่ได้จากการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของพยาบาลประจำการ จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และแผนกที่ปฏิบัติงาน

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รวม	N = 363	100.0
อายุ		
25 ปี หรือต่ำกว่า	55	15.2
26 - 30 ปี	85	23.4
31 - 35 ปี	100	27.5
36 - 40 ปี	64	17.6
41 ปี ขึ้นไป	59	16.3
ระดับการศึกษา		
อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร	3	0.8
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี	334	92.0
ปริญญาโท	26	7.2
ประสบการณ์การทำงาน		
1 - 5 ปี	106	29.2
6 - 10 ปี	99	27.3
11 - 15 ปี	66	18.2
16 - 20 ปี	50	13.8
21 - 30 ปี	39	0.7
31 ปี ขึ้นไป	3	0.8
แผนกที่ปฏิบัติงาน		
อายุรกรรม	93	25.6
ศัลยกรรม - ออร์โธปิดิกส์	129	35.6
จักษุ โสต ศอ นาสิก	41	11.3
สูติ - นรีเวชกรรม	84	23.1
จิตเวช	16	4.4

จากตารางที่ 3 พบว่า ตัวอย่างประชากร ส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 31 - 35 ปี คิดเป็น ร้อยละ 27.5 รองลงมา คือ อายุ 26 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.4 และที่น้อยที่สุด คือ อายุ 41 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 16.3 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 92.0 รองลงมา คือ ปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 7.2 ส่วนน้อย มีการศึกษา อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร คิดเป็นร้อยละ 0.8 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน 1 - 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.2 รองลงมาคือ 6 - 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.3 และที่น้อยที่สุด คือ 31 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 0.8 และปฏิบัติงานในแผนกการพยาบาลศัลยศาสตร์ - ออร์โธปิดิกส์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมาคือแผนกการพยาบาลอายุรกรรม คิดเป็นร้อยละ 25.6 และที่ น้อยที่สุด คือ แผนกการพยาบาลจิตเวช คิดเป็นร้อยละ 4.4

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาวะผู้นำของหัวหน้าหอผู้ป่วย ปัจจัยด้านองค์การ และการปฏิบัติการพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการ
ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาวะผู้นำของหัวหน้าหอผู้ป่วยตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ จำแนกเป็นรายด้าน และโดยรวม (N = 363)

ภาวะผู้นำของหัวหน้าหอผู้ป่วย	\bar{X}	S.D.	ภาวะผู้นำ
ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง	3.73	0.56	สูง
การสร้างบารมี	3.79	0.53	สูง
การคำนึงถึงความเป็นเอกบุคคคล	3.73	0.58	สูง
การกระตุ้นให้เกิดการใช้ปัญญา	3.59	0.58	สูง
ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน	3.31	0.60	ปานกลาง
การให้รางวัลโดยมีเงื่อนไข	3.07	0.67	ปานกลาง
การจัดการ โดยมีข้อแม้	3.54	0.52	สูง
รวม	3.51	0.58	สูง

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความเห็นว่า ภาวะผู้นำของหัวหน้าหอผู้ป่วย อยู่ในระดับสูง คือ มีคะแนนเฉลี่ย 3.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 โดยมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับสูง คือ มีคะแนนเฉลี่ย 3.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.56 ประกอบด้วย การสร้างบารมี การคำนึงถึงความเป็นเอกบุคคคล และการกระตุ้นให้เกิดการใช้ปัญญา มีคะแนนเฉลี่ย 3.79, 3.73 และ 3.59 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53, 0.58 และ 0.58 ตามลำดับ และมีภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีคะแนนเฉลี่ย 3.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60 ประกอบด้วย การให้รางวัลโดยมีเงื่อนไข มีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีคะแนนเฉลี่ย 3.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 และการจัดการโดยมีข้อแม้ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง คือ มีคะแนนเฉลี่ย 3.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ปัจจัยด้านองค์การของ
 พยาบาลประจำการ จำแนกตามรายด้าน และโดยรวม (N = 363)

ปัจจัยด้านองค์การ	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้
นโยบายขององค์การ	3.55	0.52	มาก
เป้าหมายขององค์การ	3.57	0.57	มาก
รวม	3.56	0.55	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีการรับรู้ปัจจัยด้านองค์การอยู่ในระดับมาก
 คือมีค่าเฉลี่ย 3.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 โดยนโยบายขององค์การและเป้าหมายของ
 องค์การมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ มีคะแนนเฉลี่ย 3.55 และ 3.57 ตามลำดับ ส่วน
 เบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52 และ 0.57 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติการพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการ จำแนกเป็นรายด้าน และโดยรวม (N = 363)

การปฏิบัติการพยาบาลอย่างอิสระ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
การเคลื่อนไหวของผู้ป่วย	3.56	0.98	สูง
การจัดท่า	4.17	0.97	สูง
การออกกำลังกาย	3.64	1.00	สูง
การหายใจ	3.50	0.93	สูง
การผ่อนคลาย	2.92	1.03	ปานกลาง
การใช้ความคิดของผู้ป่วย	3.22	0.97	ปานกลาง
การควบคุมการตัดสินใจ	3.52	0.88	สูง
การสร้างจินตนาการ	3.47	0.96	ปานกลาง
การทำสมาธิ	2.55	1.07	ปานกลาง
การทำข้อตกลง	3.34	0.95	ปานกลาง
การรับรู้ของผู้ป่วยทางประสาทสัมผัส	2.81	1.07	ปานกลาง
การใช้ความร้อนและความเย็น	3.63	1.00	สูง
การสัมผัส โดยมีจุดมุ่งหมาย	3.17	1.08	ปานกลาง
การใช้ดนตรี	2.31	1.12	น้อย
การนวด	2.12	1.09	น้อย
กิจกรรมสังคมของผู้ป่วย	3.17	1.05	ปานกลาง
การเป็นตัวแทน	3.81	0.87	สูง
การสนับสนุนทางครอบครัว	3.13	1.09	ปานกลาง
การสวดมนต์	3.09	1.06	ปานกลาง
การเข้ากลุ่ม	2.65	1.16	ปานกลาง
รวมทุกด้าน	3.19	0.94	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 พบว่า การปฏิบัติกรพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีคะแนนเฉลี่ย 3.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.94 โดยมีการปฏิบัติ การพยาบาลเพื่อการเคลื่อนไหวของผู้ป่วยอยู่ในระดับสูงและมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ มีคะแนน เฉลี่ย 3.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.98 รองลงมาคือ การใช้ความคิดของผู้ป่วย มีคะแนน เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือมีคะแนนเฉลี่ย 3.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.97 ส่วนคะแนน เฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การรับรู้ของผู้ป่วยทางประสาทสัมผัส มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.07

การปฏิบัติกรพยาบาลเพื่อการเคลื่อนไหวของผู้ป่วย พบว่า การจัดทำ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ใน ระดับสูงและมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.97 รองลงมาคือ การ ออกกำลังกายมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง คือมีคะแนนเฉลี่ย 3.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.00 ส่วนคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การผ่อนคลายอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.03

การปฏิบัติกรพยาบาลด้านการใช้ความคิดของผู้ป่วย พบว่า การควบคุมการตัดสินใจมี คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงและมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.88 รอง ลงมา คือการสร้างจินตนาการ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีคะแนนเฉลี่ย 3.47 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน 0.96 ส่วนคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การทำสมาธิ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ใน ระดับปานกลาง คือ มีคะแนนเฉลี่ย 2.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.07

การปฏิบัติกรพยาบาลด้านการรับรู้ของผู้ป่วยทางประสาทสัมผัส พบว่า การใช้ความ ร้อนและความเย็น มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงและมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.63 ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน 1.00 รองลงมา คือการสัมผัสโดยมีจุดมุ่งหมาย มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ ปานกลาง คือ มีคะแนนเฉลี่ย 3.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.08 ส่วนคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การนวด มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ มีคะแนนเฉลี่ย 2.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.09

การปฏิบัติกรพยาบาลด้านกิจกรรมสังคมของผู้ป่วย พบว่า การเป็นตัวแทน มีคะแนน เฉลี่ยอยู่ในระดับสูงและมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.17ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.05 รองลงมา คือ การสนับสนุนทางครอบครัว มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีคะแนนเฉลี่ย 3.13 ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.09 ส่วนคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การเข้ากลุ่ม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ ปานกลาง คือ มีคะแนนเฉลี่ย 2.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.16

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของพยาบาลประจำการ จำแนกตามระดับการปฏิบัติการ
พยาบาลอย่างอิสระ เป็นรายด้าน (N = 363)

การปฏิบัติการพยาบาลอย่างอิสระ		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ด้านการเคลื่อนไหวกของผู้ป่วย			
น้อยมาก	(1.00 - 1.49)	3	0.8
น้อย	(1.50 - 2.49)	14	3.8
ปานกลาง	(2.50 - 3.49)	128	35.3
บ่อยครั้ง	(3.50 - 4.49)	200	55.1
บ่อยครั้งมาก	(4.50 - 5.00)	18	5.0
	รวม	363	100.0
ด้านการใช้ความคิดของผู้ป่วย			
น้อยมาก	(1.00 - 1.49)	5	1.4
น้อย	(1.50 - 2.49)	35	9.6
ปานกลาง	(2.50 - 3.49)	197	54.3
บ่อยครั้ง	(3.50 - 4.49)	113	31.1
บ่อยครั้งมาก	(4.50 - 5.00)	13	3.6
	รวม	363	100.0
การรับรู้ของผู้ป่วยทางประสาทสัมผัส			
น้อยมาก	(1.00 - 1.49)	15	4.2
น้อย	(1.50 - 2.49)	109	30.0
ปานกลาง	(2.50 - 3.49)	166	45.7
บ่อยครั้ง	(3.50 - 4.49)	69	19.0
บ่อยครั้งมาก	(4.50 - 5.00)	4	1.1
	รวม	363	100.0
กิจกรรมสังคมของผู้ป่วย			
น้อยมาก	(1.00 - 1.49)	21	5.8
น้อย	(1.50 - 2.49)	52	14.3
ปานกลาง	(2.50 - 3.49)	164	45.2
บ่อยครั้ง	(3.50 - 4.49)	113	31.1
บ่อยครั้งมาก	(4.50 - 5.00)	13	3.6
	รวม	363	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่า การปฏิบัติกรพยาบาลอย่างอิสระด้านการเคลื่อนไหวของผู้ป่วย ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับบ่อยครั้ง คิดเป็นร้อยละ 55.1 รองลงมา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.3 ส่วนที่น้อยที่สุดมีการปฏิบัติในระดับน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 0.8

การปฏิบัติกรพยาบาลอย่างอิสระด้านการใช้ความคิดของผู้ป่วย ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 54.3 รองลงมาอยู่ในระดับบ่อยครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.1 ส่วนที่น้อยที่สุดมีการปฏิบัติในระดับน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 1.4

การปฏิบัติกรพยาบาลอย่างอิสระด้านการรับรู้ของผู้ป่วยทางประสาทสัมผัสส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 45.7 รองลงมา มีการปฏิบัติในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 30.0 ส่วนที่น้อยที่สุด มีการปฏิบัติระดับบ่อยครั้งมาก คิดเป็นร้อยละ 1.1

การปฏิบัติกรพยาบาลอย่างอิสระด้านกิจกรรมสังคมของผู้ป่วย ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 45.2 รองลงมา มีการปฏิบัติในระดับบ่อยครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.1 ส่วนน้อยที่สุดมีการปฏิบัติในระดับบ่อยครั้งมาก คิดเป็นร้อยละ 3.6

ตารางที่ 8 ลำดับคะแนนค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติกรพยาบาลอย่างอิสระเพื่อการเคลื่อนไหวของผู้ป่วยของพยาบาลประจำการ จำแนกเป็นรายข้อ (N = 363)

ลำดับที่	ข้อที่	การปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.	14	ท่านกำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในการเปลี่ยนท่าผู้ป่วย เช่น มีความสุขสบายมากขึ้น	4.328	0.847	สูง
2.	13	ท่านวางแผนการพยาบาลให้พลิกตัวผู้ป่วยที่ไม่รู้สึกตัวทุก 2 ชั่วโมง	4.317	1.093	สูง
3.	5	ท่านสังเกตลักษณะการหายใจของผู้ป่วย	4.234	0.767	สูง
4.	15	ท่านจัดท่าผู้ป่วยให้เหมาะสมกับโรคของผู้ป่วย เช่น ไหล่หัวเตียงสูง 15 -30° ในผู้ป่วยความดันสมองสูง	4.083	0.997	สูง
5.	16	ท่านติดตามผลการเปลี่ยนท่าผู้ป่วยเป็นระยะๆ	3.964	0.926	สูง
6.	11	ท่านกระตุ้นผู้ป่วยหลังผ่าตัดทุกคนที่สมควรให้ลุกจากเตียงในวันแรกหลังผ่าตัด	3.887	1.070	สูง
7.	12	ท่านกำหนดจุดมุ่งหมายก่อนให้ผู้ป่วยมีการออกกำลังกายทุกครั้ง เช่น การเคลื่อนไหวของข้อต่าง ๆ มากขึ้น	3.606	1.020	สูง
8.	10	ท่านศึกษาความพร้อมของสภาพร่างกายผู้ป่วยก่อนการออกกำลังกาย	3.556	0.980	สูง
9.	9	ท่านพิจารณาวิธีการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับผู้ป่วยแต่ละคน	3.529	0.923	สูง
10.	7	ท่านวางแผนการสอนวิธีการหายใจลึก ๆ ให้เหมาะสมกับผู้ป่วยแต่ละคน	3.493	0.917	ปานกลาง
11.	6	ท่านได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วยก่อนการสอนการหายใจลึก ๆ	3.490	0.932	ปานกลาง

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อที่	การปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
12.	2	เมื่อประเมินว่าผู้ป่วยมีภาวะความดันโลหิตสูง มีความวิตกกังวล ท่านสอนการผ่อนคลายกล้ามเนื้อให้	3.088	0.993	ปานกลาง
13.	3	ท่านคิดวิธีการสอนการผ่อนคลายกล้ามเนื้อ เพื่อช่วยให้อาการปวดลดลง	3.050	0.999	ปานกลาง
14.	1	ท่านจะพิจารณาสอนการผ่อนคลายกล้ามเนื้อ กับผู้ป่วยก่อนผ่าตัดตามความเหมาะสมของแต่ละคน	2.975	1.044	ปานกลาง
15	8	ท่านบันทึกผลการสอนการหายใจลึก ๆ ให้ผู้ป่วยในรายงานการพยาบาลทุกครั้ง	2.780	1.115	ปานกลาง
16	4	ท่านคิดเกณฑ์ประเมินผลการสอนการผ่อนคลายกล้ามเนื้อให้ผู้ป่วยด้วยตนเอง	2.581	1.070	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 พบว่า การปฏิบัติพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการเพื่อการเคลื่อนไหวของผู้ป่วยเป็นรายข้อ ข้อที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ ข้อ 14 ท่านกำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในการเปลี่ยนท่าผู้ป่วย เช่น มีความสุขสบาย มีคะแนนเฉลี่ย 4.328 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.847 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับสูง รองลงมา คือ ข้อ 13 ท่านวางแผนการพยาบาลให้พลิกตัวผู้ป่วยที่ไม่รู้สึกตัวทุก 2 ชั่วโมง มีคะแนนเฉลี่ย 4.317 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.093 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับสูง ข้อที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ข้อ 4 ท่านคิดเกณฑ์ประเมินผลการสอนการผ่อนคลายกล้ามเนื้อให้ผู้ป่วยด้วยตนเอง มีคะแนนเฉลี่ย 2.581 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.070 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

ตารางที่ 9 ลำดับคะแนนค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติการพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการ ด้านการใช้ความคิดของผู้ป่วย จำแนกเป็นรายชื่อ (N = 363)

ลำดับที่	ข้อที่	การปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.	18	ท่านแนะนำผู้ป่วยที่มีความวิตกกังวล ให้คิดถึงสิ่งที่ดี ที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง	3.879	0.809	สูง
2.	25	ท่านใช้เทคนิคกับผู้ป่วยแต่ละรายแตกต่างกัน เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ป่วย	3.741	0.830	สูง
3.	21	ท่านศึกษาข้อมูลผู้ป่วยแต่ละคนก่อนการให้ คำแนะนำที่เหมาะสม เพื่อการตัดสินใจในการเลือกใช้	3.694	0.909	สูง
4.	23	ท่านกระตุ้นผู้ป่วยให้สามารถใช้ศักยภาพของตนเองในการตัดสินใจเลือกการปฏิบัติต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม	3.642	0.779	สูง
5.	22	ท่านให้ข้อมูลที่เหมาะสมในขอบเขต จำกัด เพื่อควบคุมการตัดสินใจของผู้ป่วยแต่ละคน	3.507	0.822	สูง
6.	28	ท่านสังเกตพฤติกรรมของผู้ป่วยหลังจากได้ วางแผนการดูแลตนเองร่วมกัน	3.490	0.899	ปานกลาง
7.	17	ท่านวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของ ผู้ป่วย เพื่อนำมาสอนการสร้างมโนภาพที่มี ประสิทธิภาพ	3.479	0.926	ปานกลาง
8.	19	ท่านสอนให้ผู้ป่วยที่หมดหวังหรือซึมเศร้าให้ นึกถึงประสบการณ์ที่เขาประสบความสำเร็จ	3.419	0.958	ปานกลาง
9.	24	ท่านบันทึกการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ของ ผู้ป่วยในรายงาน เพื่อใช้ในการวางแผนการ พยาบาล	3.251	0.997	ปานกลาง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อที่	การปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
10.	27	ท่านคิดวิธีเสริมสร้างพลังอำนาจให้ผู้ป่วยสามารถดูแลตนเองได้มากขึ้น	3.237	1.008	ปานกลาง
11.	29	ท่านจัดการดูแลสิ่งแวดล้อมให้สงบ เพื่อให้ผู้ป่วยฝึกการทำสมาธิหรือการทำจิตใจให้สงบ	3.124	1.048	ปานกลาง
12.	20	ท่านช่วยหันเหความสนใจของผู้ป่วยที่มีอาการปวด เช่น ให้นำนิกถึงชายทะเลหรือสถานที่ชอบ	3.088	1.004	ปานกลาง
13.	26	ท่านทำความเข้าใจกับผู้ป่วยเป็นราย ๆ ที่ไม่ได้มารักษาตามนัด	2.879	1.055	ปานกลาง
14.	30	ท่านประเมินภาวะสุขภาพและความเชื่อทางศาสนาของผู้ป่วยก่อนการแนะนำให้ฝึกสมาธิ	2.713	1.161	ปานกลาง
15.	31	ท่านกำหนดผลลัพธ์ว่า มีการเปลี่ยนแปลงสัญญาณชีพที่ดีขึ้น หลังจากผู้ป่วยฝึกสมาธิแล้วระยะหนึ่ง	2.231	1.062	น้อย
16.	32	ท่านติดตามประเมินผลการฝึกสมาธิของผู้ป่วยเป็นระยะ ๆ	2.146	1.013	น้อย

จากตารางที่ 9 พบว่า การปฏิบัติกรพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการด้านการใช้ความคิดของผู้ป่วยเป็นรายข้อ ข้อที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ ข้อ 18 ท่านแนะนำผู้ป่วยที่มีความวิตกกังวลให้คิดถึงสิ่งที่ดี ที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง มีคะแนนเฉลี่ย 3.879 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.809 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับสูง รองลงมา คือ ข้อ 25 ท่านใช้เทคนิคกับผู้ป่วยแต่ละรายแตกต่างกัน เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ป่วย มีคะแนนเฉลี่ย 3.741 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.830 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับสูง ข้อที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ข้อ 32 ท่านติดตามประเมินผลการฝึกสมาธิของผู้ป่วยเป็นระยะ ๆ มีคะแนนเฉลี่ย 2.146 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.013 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 10 ลำดับคะแนนค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติการพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการ
ด้านการรับรู้ของผู้ป่วยทางประสาทสัมผัส จำแนกเป็นรายข้อ (N = 363)

ลำดับที่	ข้อที่	การปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.	39	ท่านตรวจสอบผิวหนังก่อนและหลังการใช้ กระเป๋าน้ำร้อนหรือกระเป๋าน้ำแข็ง	3.766	0.982	สูง
2.	40	ท่านประเมินผลของการประคบด้วย ความร้อนหรือความเย็นทุกครั้ง	3.691	1.032	สูง
3.	37	ท่านตัดสินใจใช้การประคบด้วยความร้อน หรือความเย็นตามความเหมาะสมกับผู้ป่วย	3.625	0.993	สูง
4.	47	เมื่อผู้ป่วยอยู่ในภาวะเครียด วิตกกังวล หรือ กระสับกระส่าย ท่านได้สัมผัสมือผู้ป่วย	3.499	1.057	สูง
5.	38	ท่านกำหนดระยะเวลาในการประคบด้วย ความร้อนหรือความเย็นให้ผู้ป่วยด้วยตนเอง	3.427	1.001	ปานกลาง
6.	48	ท่านสังเกตการเปลี่ยนแปลง หลังจากใช้ เทคนิคการสัมผัสผู้ป่วยอย่างมีจุดมุ่งหมาย	3.350	1.070	ปานกลาง
7.	46	ท่านคำนึงถึงความเหมาะสมในการใช้การ สัมผัสผู้ป่วยอย่างมีจุดมุ่งหมาย เช่น ระยะเวลา ตำแหน่ง ความแรงและความถี่ในการ สัมผัส	3.006	1.097	ปานกลาง
8.	45	ท่านประเมินวิเคราะห์ผู้ป่วย เช่น ลักษณะ นิสัย วัฒนธรรม ก่อนการใช้เทคนิคการ สัมผัสผู้ป่วยอย่างมีจุดมุ่งหมาย	2.826	1.113	ปานกลาง
9.	34	ท่านแนะนำผู้ป่วยที่มีความวิตกกังวล ให้ฟังเพลงหรือดนตรี	2.592	1.102	ปานกลาง

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อที่	การปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
10.	36	ท่านจะพิจารณาเลือกกิจกรรมอื่นเมื่อประเมินแล้วว่าการฟังเพลงหรือดนตรีไม่สามารถลดความวิตกกังวลของผู้ป่วย	2.408	1.156	น้อย
11.	35	ท่านติดตามสังเกตอาการวิตกกังวลของผู้ป่วยหลังจากการฟังเพลงหรือดนตรี	2.223	1.126	น้อย
12.	44	ท่านติดตามผลลัพธ์ของการนัดทุกครั้ง เช่นอาการปวดลดลง ระยะเวลาอนหลับยาวขึ้น การเคลื่อนไหวของข้อดีขึ้น	2.218	1.134	น้อย
13.	42	ท่านพิจารณาเลือกวิธีการนัดและระยะเวลาที่เหมาะสมให้กับผู้ป่วยแต่ละคน	3.050	0.999	น้อย
14.	43	ท่านใช้น้ำมันหรือโลชั่นทาบริเวณที่จะนัด ก่อนการนัดทุกครั้ง	2.124	1.097	น้อย
15.	33	ท่านช่วยแนะนำหรือพิจารณาเลือกจังหวะ ระดับเสียง และประเภทของเพลงหรือดนตรีให้เหมาะสมกับผู้ป่วยแต่ละคน	2.033	1.104	น้อย
16.	41	ท่านตัดสินใจใช้การนัดหลังผู้ป่วยสูงอายุที่มีปัญหาอนอนไม่หลับก่อนการให้ยานอนหลับเพิ่มขึ้น	2.017	1.054	น้อย

จากตารางที่ 10 พบว่า การปฏิบัติกรพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการด้านการรับรู้ของผู้ป่วยทางประสาทสัมผัสเป็นรายข้อ ข้อที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ ข้อ 39 ท่านตรวจสอบผิวหนังก่อนและหลังการใช้กระเป๋าน้ำร้อนหรือกระเป๋าน้ำแข็ง มีคะแนนเฉลี่ย 3.766 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.982 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับสูง รองลงมา คือ ข้อ 40 ท่านประเมินผลของการประคบด้วยความร้อนหรือความเย็นทุกครั้ง มีคะแนนเฉลี่ย 3.691 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.032 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับสูง ข้อที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ข้อ 41 ท่านตัดสินใจใช้การนวดหลังผู้ป่วยสูงอายุที่มีปัญหาอนไม้หลับ ก่อนการให้ยานอนหลับเพิ่มขึ้น มีคะแนนเฉลี่ย 2.017 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.054 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 11 ลำดับคะแนนค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติกรพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการ
ด้านกิจกรรมสังคมของผู้ป่วย จำแนกเป็นรายชื่อ (N = 363)

ลำดับที่	ข้อที่	การปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.	59	ท่านวางแผนการพยาบาลให้กับผู้ป่วย ทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน	4.099	0.808	สูง
2.	60	ท่านสนับสนุนผู้ป่วยให้มีการ ตัดสินใจเกี่ยวกับสุขภาพด้วยตนเอง ได้อย่างอิสระ ถูกต้อง เหมาะสม	3.860	0.817	สูง
3.	57	ท่านประเมินผู้ป่วยทุกคน ทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม	3.749	0.886	สูง
4.	58	ท่านเป็นตัวแทนของผู้ป่วย เมื่อผู้ป่วย ไม่อยู่ในสภาพที่จะเรียกร้อง/ ติดต่อ สื่อสาร หรือไม่รู้สิทธิตนเอง เพื่อ รักษาสีทริชของผู้ป่วย	3.512	0.962	สูง
5.	55	ท่านประเมินความพร้อมของ ครอบครัวผู้ป่วย และสภาพแวดล้อม ในการดูแลผู้ป่วยต่อที่บ้าน ก่อน จำหน่ายผู้ป่วย	3.383	1.069	ปานกลาง
6.	61	ท่านศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อ และค่านิยมทางศาสนาของผู้ป่วย	3.325	1.002	ปานกลาง
7.	54	ท่านให้ความช่วยเหลือสมาชิกของ ครอบครัวผู้ป่วย เช่น ส่งไปยังหน่วย บริการทางสังคม หรือแหล่ง ประโยชน์อื่น ๆ	3.273	1.127	ปานกลาง
8.	63	ท่านให้การสนับสนุนการปฏิบัติ ศาสนกิจตามความเชื่อของผู้ป่วยและ ครอบครัว	3.212	1.001	ปานกลาง

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อที่	การปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
9.	53	ท่านประเมินความต้องการการช่วยเหลือของครอบครัวของผู้ป่วยเป็นระยะๆระหว่างอยู่ในโรงพยาบาล	3.118	1.051	ปานกลาง
10.	64	ท่านแนะนำและอำนวยความสะดวกในการสวดมนต์กับผู้ป่วยสูงอายุหรือผู้ป่วยเรื้อรังที่มีปัญหาอนไม้หลับ	2.926	1.181	ปานกลาง
11.	62	ท่านสังเกตหรือสอบถามเกี่ยวกับความต้องการอ่านหนังสือธรรมะสวดมนต์ หรือการปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาของผู้ป่วย	3.490	0.932	ปานกลาง
12.	49	ท่านพิจารณาให้ผู้ป่วยที่มีปัญหาเหมือนกันได้เข้ากลุ่มร่วมกัน	2.826	1.140	ปานกลาง
13.	56	ท่านติดตามผลการให้การช่วยเหลือครอบครัวผู้ป่วยเป็นระยะ ๆ อย่างสม่ำเสมอ	2.727	1.117	ปานกลาง
14.	50	ท่านริเริ่มจัดให้มีการรวมกลุ่มเฉพาะโรค เพื่อให้ผู้ป่วยมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	2.675	1.165	ปานกลาง
15.	51	ท่านติดตามผลของการจัดรวมกลุ่มให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้	2.559	1.168	ปานกลาง
16.	52	ท่านประเมินการติดต่อสื่อสารของผู้ป่วยหลังจากการเข้ากลุ่ม	2.556	1.172	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 พบว่า การปฏิบัติกรพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการ ด้านกิจกรรมสังคมของผู้ป่วย เป็นรายชื่อ ข้อที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ ข้อ 59 ท่านวางแผนการพยาบาลให้กับผู้ป่วยทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน มีคะแนนเฉลี่ย 4.099 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.808 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับสูง รองลงมา คือ ข้อ 60 ท่านสนับสนุนผู้ป่วยให้มีการตัดสินใจเกี่ยวกับสุขภาพด้วยตนเองได้อย่างอิสระ ถูกต้อง เหมาะสม มีคะแนนเฉลี่ย 3.860 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.817 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับสูง ข้อที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ข้อ 52 ท่านประเมินการติดต่อสื่อสารของผู้ป่วยหลังจากการเข้ากลุ่ม มีคะแนนเฉลี่ย 2.556 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.172 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ภาวะผู้นำของหัวหน้าหอผู้ป่วย และปัจจัยด้านองค์การ กับการปฏิบัติการพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการ

ตารางที่ 12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษาและแผนกที่ปฏิบัติงาน กับการปฏิบัติการพยาบาลอย่างอิสระ ของพยาบาลประจำการ (N=363)

	การปฏิบัติการพยาบาลอย่างอิสระ										Cramer' s V
	น้อยมาก		น้อยครั้ง		ปานกลาง		บ่อยครั้ง		บ่อยครั้งมาก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ระดับการศึกษา											0.0762
อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร	0	0.0	0	0.0	3	100	0	0.0	0	0.0	
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี	2	0.6	37	11.1	190	56.9	102	30.5	3	0.9	
ปริญญาโท	0	0.0	4	15.4	12	46.2	9	34.6	1	3.8	
รวม	2	0.5	41	11.3	205	56.5	111	30.6	4	1.1	
แผนกที่ปฏิบัติงาน											0.2215***
อายุรกรรม	0	0.0	10	10.8	62	66.7	21	22.5	0	0.0	
ศัลยกรรม-ออร์โธปิดิกส์	0	0.0	8	6.2	77	59.7	42	32.5	2	1.6	
จักษุ โสต ศอ นาสิก	2	4.9	1	2.4	19	46.4	18	43.9	1	2.4	
สูติ-นรีเวชกรรม	0	0.0	20	23.8	44	52.4	19	22.6	1	1.2	
จิตเวช	0	0	2	12.5	3	18.7	11	68.8	0	0.0	
รวม	2	0.5	41	11.3	205	56.5	111	30.6	4	1.1	

***p< .001

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติกรพชาบาลอย่างอิสระส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 56.5 รองลงมาอยู่ในระดับบ่อยครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.6 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการปฏิบัติกรพชาบาลอย่างอิสระ พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติกรพชาบาลอย่างอิสระของพชาบาลประจำการ ส่วนแผนกปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติกรพชาบาลอย่างอิสระอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.2215

ตารางที่ 13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ กับการปฏิบัติการพยาบาลอย่าง
อิสระของพยาบาลประจำการ (N = 363)

ตัวพยากรณ์	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	ระดับความสัมพันธ์
ปัจจัยส่วนบุคคล		
อายุ	-0.0390	ไม่มีความสัมพันธ์
ประสบการณ์การทำงาน	0.0075	ไม่มีความสัมพันธ์
ภาวะผู้นำของหัวหน้าหอผู้ป่วย	0.2345*	ต่ำ
ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง	0.2055*	ต่ำ
การสร้างบารมี	0.1496*	ต่ำ
การคำนึงถึงความเป็นเอกบุคคล	0.1923*	ต่ำ
การกระตุ้นให้เกิดการใช้ปัญญา	0.2738*	ต่ำ
ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน	0.2691*	ต่ำ
การให้รางวัลโดยมีเงื่อนไข	0.2303*	ต่ำ
การจัดการโดยมีข้อแม้	0.2419*	ต่ำ
ปัจจัยด้านองค์การ		
นโยบายขององค์การ	0.3160*	ปานกลาง
นโยบายขององค์การ	0.2787*	ต่ำ
เป้าหมายขององค์การ	0.3869*	ปานกลาง

*P < .05

จากตารางที่ 13 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพหุกรรม คือ ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า อายุและประสบการณ์การทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติการพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการ ส่วนภาวะผู้นำของหัวหน้าหอผู้ป่วย พบว่า ตัวประกอบการสร้างบารมี การคำนึงถึงความเป็นเอกบุคล การกระตุ้นให้เกิดการใช้ปัญญา การให้รางวัลโดยมีเงื่อนไข และการจัดการโดยมีข้อแม้ มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับการปฏิบัติการพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการ ($r = 0.1496, 0.1923, 0.2738, 0.2303$ และ 0.2419 ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยด้านองค์การ มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับการปฏิบัติการพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการ ($r=0.3160$) โดยตัวประกอบนโยบายขององค์การมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ ($r=0.2787$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป้าหมายขององค์การมีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลาง ($r=0.3869$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอน และการสร้างสมการพยากรณ์การปฏิบัติการพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการ

ตารางที่ 14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการพยากรณ์การปฏิบัติการพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการ เมื่อใช้วิธีการถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Solution) (N = 363)

ลำดับขั้นตัวพยากรณ์	R	R^2	R^2 change	F
GOAL	0.3869	0.1497	-	58.6384***
GOAL, INTEL	0.4184	0.1751	0.0254	35.2287***

***p < .001

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า เป้าหมายขององค์การ (GOAL) สามารถอธิบายความแปรปรวนของการปฏิบัติการพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.1497 แสดงว่า เป้าหมายขององค์การสามารถพยากรณ์การปฏิบัติการพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการได้ร้อยละ 14.97

ขั้นที่ 2 เพิ่มตัวพยากรณ์การกระตุ้นการใช้ปัญญา (INTEL) เข้าไป ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ เพิ่มขึ้นเป็น 0.1751 ($R^2 = 0.1751$) สามารถเพิ่มอำนาจการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่นคือ เป้าหมายขององค์การ และการกระตุ้นให้เกิดการใช้ปัญญา สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการปฏิบัติการพยาบาลอย่างอิสระได้ร้อยละ 17.51 โดยที่การกระตุ้นให้เกิดการใช้ปัญญาสามารถอธิบายความแปรปรวนของการปฏิบัติการพยาบาลอย่างอิสระได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.54 (R^2 change = 0.0254)

ตารางที่ 15 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และแสดงสมการถดถอยพหุคูณ ที่ใช้พยากรณ์การปฏิบัติการพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการ (N = 363)

ตัวพยากรณ์	b	SE b	Beta	t
GOAL	3.2035	.5779	.3083	5.544***
INTEL	1.1304	.3540	.1776	3.194***
R = 0.4184			Constant =	96.5769
R ² = 0.1751			Overall F =	35.2287

***P < .001

จากตารางที่ 14 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีค่า Beta สูงสุด คือ การรับรู้เป้าหมายขององค์การของพยาบาลประจำการ (Beta = .3083) รองลงมา คือ การกระตุ้นให้เกิดการใช้ปัญญา (Beta = .1776) ได้สมการพยากรณ์การปฏิบัติการพยาบาลอย่างอิสระของพยาบาลประจำการ ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 96.5769 + 3.2035 \text{ GOAL} + 1.1304 \text{ INTEL}$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .3083 \text{ GOAL} + .1776 \text{ INTEL}$$